

dyrede, naar man kan nævne bestemte. Eksempler paa, at endog saa 2 Billetter ere blevne billigere, end Returbillet før var. Returbilletter vare i det hele ikke et Gode, som Befolkningen satte saa overordentlig megen Pris paa. Jeg har tit, efter at jeg er bleven Rigsdagsmand, haft Henvendelser af Folk, som vilde have Billetten godtgjort, fordi de ikke havde benyttet den. Jeg har haft Eksempler paa, at Folk ere blevne idømt Mulkt, fordi de have paabegyndt deres Hjemrejse paa en, som de troede, lovlig Maade, men ere komne et Par Timer for sent; og at Folk ikke kunde staa af undervejs, men skulde fortsætte Rejsen og vende hjem inden en bestemt Tid. Jeg tror i det hele, at hvis vi tænkte os i dette Øjeblik at vende tilbage til Tilstanden før 1896, vilde de Herrer, som foreslog dette, ikke vinde deres Vælgeres Gunst. Jeg tror ikke, det nyttør at stille dette Spørgsmaal om Forrentning i første Linie. Jeg tror, det for Øjeblikket vilde være en umulig Foranstaltning. Men jeg forstaaer det overhovedet heller ikke. Jeg har den samme Opfattelse, som, jeg tror, det var det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgkreds (J. Jensen), der sagde, at Jernbanerne vare Nutidens Landeveje, og dog er det Landboerne særlig, der have talt saa varmt for Forrentningen; de have et andet Standpunkt, naar de ere hjemme i de kommunale Raad, hvoraf de ere Medlemmer. Der anlægge de nye Veje, der bygge de nye Broer, men der vove de ikke at komme til de kommunale Vælgere og forlange en Skat, for at det vedkommende Arbejde skal kunne bære sig; der taler man ikke om, at de smaa i Samfundet, som ikke køre paa disse Veje, fordi de ikke have noget at køre med, skulle fritages for Skatten. Jeg tror, at der her er nogen Begrebsforvirring til Stede angaaende disse Forhold. Og jeg tror, at hvis man forsøgte at hæve den Skat, der ligger gemt i de danske Statsbaner, vilde den vise sig at ligge saa godt gemt, at der vist skal meget gode Øjne til at drage den frem for Dagens Lys.

Der er talt en hel Del om Kystbanen, og fra en enkelt Side blev der endog saa talt om det frugtbare Landskab, den gik igennem. Nordsjællands Jord plejer nu ikke at være særlig berømt for sin Frugtbarhed og Godhed, men selv om det var saa — jeg tror, det var det ærede Medlem for Sæby (Vilhelm Lassen), der sagde det —, tror jeg dog, at man glemmer, at Kystbanen løber langs med Øresund, saa at der dog slet ikke kan være Tale om, at den kører

igennem et frugtbart Land. Jeg ved, det ærede Medlem plejer ikke at se saa meget til højre, jeg antager, at han, naar han har kørt paa Kystbanen, af gammel Vane har set mest til venstre; det undskylder, at han ikke har set Øresundets Bølger. (Afbrydelse af *Berntsen*.) Det ærede Medlem siger, at det kommer an paa, fra hvilken Side man kommer. Jeg vil gøre opmærksom paa, at det ogsaa kommer an paa, paa hvilken Side man sidder i Vognen. Det ærede Medlem maa tænke Tanken til Ende. Nej, naar Kystbanen giver et saa daarligt økonomisk Udbytte, saa ligger det vistnok nærmest i, at den er bygget for dyrt. Det siger sig selv, at en Bane, der har kostet ca. 1 Mill. Kr. pr. Banemil, vil have langt vanskeligere ved at forrente sig end en Bane, der kun har kostet 250,000 a 300,000 Kr. Det er vist i denne Omstændighed, man kommer til at søge Aarsagen til, at Kystbanen forrenter sig saa daarligt.

Men jeg vil tilstaa, naar jeg fra de Herrer hørte Tale om de højere Takster, blev jeg til Slutning noget beroliget ved de Forsikringer, der fremkom fra de ærede Medlemmer. En af de foregaaende Talere — jeg tror, det var det ærede Medlem for Assens (*Berntsen*) — vilde have fredet det røde fynske Kvæg. Det ærede Medlem, der sidst talte, vilde have fredet det jyske brogede Kvæg. Og det ærede Medlem for Sæby vilde helst undgaa ethvert Paalæg paa Godstransporten. Saa i den Henseende føler jeg min Samvittighed nogenlunde beroliget med Hensyn til Godstrafikken. Og da vi saa naaede til Persontrafikken, glædede jeg mig atter over det ærede Medlem for Sæby. Han vilde ikke irritere Størsteparten af de Rejsende. Men saa ser jeg ikke, at der ligger os saa overordentlig meget imellem. Det, som det ærede Medlem vilde, var at frede alle dem for Paalæg, der rejse paa de korte Afstande; det var, for at bruge hans eget Udtryk, Størsteparten af dem, der rejse, som han ikke vilde irritere ved Paalæg. Tilbage bliver saa nærmest dem, der rejse paa lange Afstande, men de, der ville skabe større Indtægt for den danske Statskasse ved at lægge et betydeligt Paalæg paa de lange Afstande, tror jeg, som jeg alt har bemærket, sikkert tage fejl, thi saa ville Folk foretrække at sejle, hvad de kunde gøre billigere. Jeg hævder vedblivende, at det vil føre til minus i Statskassen i Stedet for til plus. Med Hensyn til Spørgsmaalet om at indvinde noget for Statskassen paa Organisationsomraadet, er jeg fuldstændig